

De hollebollige lachende dokter, of den bereysden Hans Zingzang, verhalende al de gevallen van zyne reyze door de waereld : kamer-spel

<https://hdl.handle.net/1874/372215>

t AMSTERDAM by HENDRIK BOS .

HANS ZING ZANG

De Heilblijge

LACHEINDE DOKTER,

Of den fterckden

HANS ZING-ZANG.

Vthlandel de gevallen van zyne
Reyze door de Wereld.

K A M E R - S P E L.

Den zeffen D.
Vermeerdert met den

VERREZEN PASQUYN.

AMSTERDAM.

By HENDRIK BOSCH, Boekverkooper,
op den over de Burger-Meesters Westhuis, 1704.

De Hollebollige

951

LACHENDE DOKTER,

Of den Bercyſden

HANS ZING-ZANG,

Verhalende al de gevallen van zyne
Reyze door de Waereld.

K A M E R - S P E L.

Den zesden Druk.

Vermeerdert met den

VERREZEN PASQUYN.

P A M S T E R D A M,

By HENDRIK BOSCH, Boekverkoper,
tegen over 't Burger-Meysjes-Weeshuys, 1724.

De Hebbelinge

LACHENDE DOKTER,

Of den Berceken

HANS ZING-ZANG

Verslende al de gevallen van zyne
Reyze door de Wereld

K A M E R - S P E L

Van zeyden D.

Vermoecht met den

VERREZEN PASQUYN.

V A M S T E R D A M

By HENDRIK BOSCH, Boekverkooper,
Woonende in Burger-Wege No. 154.

Voorreden aan den Leezer.

GY snaakachtige Liefhebbers, of gy Liefhebbers van snaakachtige gedachten, hier werd u, wat nieuwe Oudheid of wat oude Nieuwigheid ter vingeren (ofte wel ter hand) gesteld, het welke bestaat in een Hans die Dokter of een Dokter die Hans hiet, die u al zingende en sprekende, ik wil zeggen al sprekende en zingende, zoo als het u het aangevaacmste is, (het gene van uw eigen zinlykheit of hangt) een verbaal, neen, ik meen een vertelling van zyn Land-looperachtige reis, doen zal, mits dat gy zelve de moeite doen moet, van hem te zingen of te leezen. Hy is een maaksel van myn eerst Poëtise, of anders gezegt van myne eerst rymelonde gedachten, wel te verstaan, behalven de Liedjens dien by zingt die ik niet voor myn werk uitvent, maar die ik van den een en den ander ontleend heb, en ze hem na dat ze in zyn reize hem naar myn gedachten het beste te stude komen, hem doe zingen of neurien. Dat ik de dingen zo wat dubbeld zeg, neem my dat niet misselyk of kwalyk; want het geschied alleen om zo zeker te spreken als een Dokter van de siektens.

Deze Hans Zing-zang dan, of deze Zang-zingende Hans, had lichtelyk niet onder uwe oogen gekomen om u zyn reyze en hanteringe (daar den armen bals zyn kost mee won) te vertellen, was het niet gebeurd, of, om beter te verstaan (daar by veele al wat werk aan is) geschied, dat ik dien bloed mogelyk na een gerabraakt afgeschreven afschrift, door een baatsuchte Drukker sebandig gedrukt en verdrukt, by de straat had vinden zwerven, en gants en t'eenemaal van zyn kennelykheid beroofd: waar uit ik voorzag dat my eenige Lasteringen buiten schuld van my op myn bals gegooid (of laat ik liever om de gemakkelykheit zeggen, op myn bals geleid) zoude werden: en daar door zou ik lichtelyk hebben kunnen vervallen tot die zelve moeilykbeden die my ontmoeten, toen ik genoodzaakt wierd om my, van de Ezelachtige gedachten van dien Schryver te zuiveren, die de bokachtige beleeftheit of onbeleeftheit had, van de eigen Naam die ik myn, onnossele Harlekien;

Voorreden aan den Leezer.

gegeven had, geheel tot zyn eigen te maken: en uit dat zaat, twee wanschepfels of monsters, dog (om wat schyn te hebben) met de naam van Harlekien op haar hoofd gebrand, aan 't licht te brengen.

Deze reden heeft my dan genoodzaakt, om my, volgens de plicht van een rechtshapen Vader te gedragen, om dit myn kind in zyn eigen wesen, door de handen van myn Drukker, die 'er my, al menigmaalen om verzocht had, doch het zelve tot nu toe niet had kunnen verwerven, in dit, zyn Doktoraal kleed, zoo als hy nu voor uwe oogen komt, door, of wel anders gezegt, op de Waereld te doen wandelen.

Is hy nu zoo gelukkig dat hy by u lieden, in uwe Kameren, zyn rol mag spelen; en, dat hy u daar eenigzints vermaken kan, soo sal het my niet onaangenaam zyn om sulks te verstaan: doch indien het anders met hem gaat, te weten, dat gy hem geen andere als uwe geheime plaatsen, daar gy wel denken kunt dat ik uwe Secretaryen mee meen, wilt gunnen, om 'er het ampt van een vaat-doeck te bekleeden, daar men de schotelten van het Achter-kasteel mede veegt, soo sal het my geenszints verstooren, nochte moeilyk maken, en niet buiten myn gissing gaan: want (het welk ook een handschoen betekent) ik heb het wel met hondert-duisent-maal beter schriften sien doen.

Gebruik, of besig hem dan soo als het u best gevalt, ik sal het altyd met een gerustheid vol van vergenoegen aanschien; en, blyven in die selve staat (sonder die geene die sulks doen sullen te haaten) tot dat de groote scharminkelachtige Hannekemaayer, alias monster (ik meen Monsieur de maagre Moort) my sulks sal beletten om meer te zyn, een die u wenst wel te varen.

J. POOK.

De Hollebollige
LACHENDE DOKTER,
 Of den Bereyfdén
HANS ZING-ZANG.

E E R S T E T O O N E E L.

GOeyen dag, Messieurs, ik verfoek datje 't my
 niet kwalyk neemt,
 Dat ik hier zoo stout in kom; en om dat ik hier
 ben vreemt,
 Zoo wens ik datje m'eens wyft wie dat den Hospis is
 onder jou allen.
 Ben jy het, zeg? Is het dan met jou welgevallen
 Dat ik myn kraam hier eens te markt breng? want ik zou
 Het niet gaarn doen tegen den zin van jou;
 Ik zelje geen meer overlast doen als de Vrouwlyuy met
 garnalen en alikruiken,
 Of sprot, of zulk een tuig; want ik verkoop geen vul-
 fel voor buiken,
 Maar stukken tot vreugd en vrolyking van 't hart
 Gelyk jy ook doet. O bloed! wat zou 't my een smart
 Wefen, dat jy my myn verfoek zoud weygeren,
 Je zoud my van boosheid als een plat-luys op een ge-
 likte trekmutts zien steygeren:
 Want om als een eerlyk man myn kost te krygen, daar
 van maak ik myn werk,
 En ik slag de Mosselman; die zey by 't volk is de neering,
 en hy brogt zyn Mosselen te koop in de Kerk:
 En als het met myn verkoopen hier wat op neemt, ó
 gansch blind! (pind:
 Zoo eis ik daad'lyk wel een stoop, of ten minsten een half
 Want als het een weinigje wil by de weg heen floeren,
 Zoo zie ik op geen duit; gut ik weet ze dan zoo te loeren:
 A 3 Want

Want na dat myn de beurs zweld, zo opend zig myn keel,
Is die dik, dan is het wyn; is die dun, dan bier; en is
die heel (krompen,

Als een oud vel of een mottegezig in malkanderen ge-
Dan stel ik het met een sjapje; Want het is een lompen
En onnosfelen bloed, die zyn teering niet na zyn neering
steld: (geld

Ontfang ik hier nou wat, ik sel maken dat je mee van 't
Jou part, en ik van jou drank (als die goed is) zal hebben;
Nou, mag ik myn Waar hier venten, zo roer je lebben,
En open je mondstuk, en zeg ja. Ja Messieurs, zie my
vry aan, (ge haan;

'k Heb mee darmen in myn kop, en 'k ben al een drolli-
Maar dat 's van den bruy, ik hebgeen zin in 't staront te
pikken,

Maar ik kryg myn kost om aan een yder vreemde stikken
En nieuwe deunen te verkopen; want d'oude hoeft ik uit;
Neen bloemerharten, ik loop by de deuren om geen duit
Te zingen: Z A N G.

Hier is het begin van bitter lyden.

Wech daar mee, dat's een deuntje om oude Wyven en
kinderen te doen schreyen; (meest-
Al wat droef is, dat mag ik niet lyden, wat dat haat ik
Als Z A N G.

De Zeevarenen niet haar zoet zingen

Verdooft den Staarman zoo den geest

Dat by zyn zeilje niet kon bedwingen

Maar moet vergaan door swaar tempeest.

Neen ik hou meer van op een vrolyk feest
Te wezen, als in een houte blok tuschen wind en wa-
ter te swerven, (sterven

Hoewel dat ik dat mee besogt heb: maar ik wou liever
Eer ik dat weer dee. Toch om jou luy te bedien,
Ik heb door die gelegenheid meenig vreemd land bezien;
Ja Messieurs! ik heb meer als over de veertig jaaren
Zop te voet als te paard, te land en te water gevaaren,
Deur berg, over dal, deur 't water, en deur zee,

Deur

Deur duyn, en deur zand, over heg, over struyk, over
krenpelbos mee:

In wagens, op schuyten, op sleen, en in karren,
Maar ik praat 'er al teveel onder, ik sou schier verwarren,
't Is best eer ik voort vaar, dat ik u liën doen de weet,
Als dat ik Hans Zingzang, of den lachenden Doktor heet:
Dat is, om dat ik kan zo veel konsten en ambagten,
Die zo vrolyk zyn, dat 'er een stervende Boer zig om doot
lachten;

Nu weetje myn naam. Nu sal ik voort seggen, hoe dat
Myn reys afliiep, en waar door dat ik myn knap had:
Myn meeste doen bestaat in Liedjens en Salf te verkopen
Obloed! hier kunje sonder geld by u te hebben, de heele
wereld mee deur loopen:

Of wilje niet loopen, zo hoefje maar te trappen,
Want

Z A N G.

Ik prys'er

Ik prys'er

Maar alle de koopmanschappen, koopmanschappen

Alwas 't met Liedjens by de straat, 't is beter als schoenen

Tafel en pik, en stoel. . . (te lappen,

Die liet ik staan, en ging stappen: (Salf stond,
Voor het eerst na Zeevenhuysen, daar ik niet lang met
Of ik my haast met de naam van Doktor vereerd vond,
Van een party geponjaarde Vrouwlyuden, die met of
tegen haar begeren

Aan d'aardaker gepentert waren, en haar marsje
door een Notaris en twee getuygen hadden laten
stofferen:

Zo dat haar het buik-werk zwol boven de gemeene pyl.

Z A N G.

Een Ruylertje jong van jaren

En sloater een bennepe fyl

Hy vryde ze vierde half jaren

Doefliet by ze met de dwyl.

Over dese vrolyke inkomst huilden ze als hof honden,
Inot en kwyl:

En dese versogten hier voor my raad en baad, die ik haar ook heb voorgeschreven,
 Zoo als het my van een braave Soldaat was opgegeven;
 Ja vrienden zulke dingen konnen in de wereld geschien.

Zang-wyze: *Je voudrai bien.*

Den Duytsen Dokter da'y zant zien

Den fles van 's Mayskans water

Hy vuulde de puls vlak boven,

En by graysde gelyk een sater,

Van pokken, steufzieren zulke dingen

Van Jelepven, Siropen en Pillen

Veelc Hartkens wenschon met pyr

Van diezen Dokter geklisseert te zyn.

Ja, Messieurs, zy hebben daarom aan my menigen Durcaar verspilt

Want: Zang-wyze: Den Duytsen Dokter

Als haar maar wat aan 't harte trilt,

Ik voel het aan haar burste

En nog wat lager als de milt

Dat ik het niet zeggen en durste.

Wat over gestreeken, wat ingesteeken

Dat helpt de natuure, en 't slope de gebreeken:

Ay vrienden! hoord mynen zin

Ik stak daar warme wickkens in.

Toen die rogt gelukt was kreeg ik ter behagen in

Van daar trok ik na het Graafschap Buuren

Daar kreeg ik gelegenheid om my by een Zuikerbakker

voor knegt te verhuuren. Codoulen;

Hier raakten myn zin door de Meyt haar schoonheid aan

Voor wiens bed op een nagt ik heel bedrueft zong.

Zangwyze: *Klugtspel van Pekelharig.*

Ik heb het by mijn zoolen Die sijn my sehier verdrogen

Zoo Duyvels op wijn hait; Als snip lippe in de wind.

Mijn hart dat bakt op koolen Zal dit nog langer duuren

Geelyk zuiker beschuit; Dan geex' ik 'e haerjen op:

De stralen van jou oogen En ik zal by de buure

Gestuurt door Venus kind Gaan leenen vast een strop;

Want

Want ik wil by Sint Felten Als zoo door jou te ſmelten
 Eer ſterven als een Man! Als zuiker in de pan.
 Ik zong dit wel als een verliefte borſt, maar ik had 'er
 weinig an, (als een klok.

Want zy begon te ſchreeuwen en te tieren met haar ſtem

Zangwyze: Den Duiſſen Dokter,
 De Zuykerbakker in zynen rok,
 Wou in mijn putteken rollen
 Met eenen langen kapittelſtok
 En een paar zuikerbollen
 Van bryollen, conſeite krieken, en mouſtas jollen,
 Maar Maagdekens ik wierd kwellik
 Van zynen Amandelmellik.

Toen bruiden ik weg, en ik ſetten 'er een kellik
 Met aqua vita non compoſita op in, voor de moejelijkheid
 En heb 'smorgens vroeg de Meid en Baas Bonjour gezeit,
 En ben voort getrokken om te reizen de wereld om:

Z A N G.

Wilje mee na rommelskerken
 Wilje mee zoo kom, kom, kom
 Daar de zeeven boeren zaten,
 Die ſtaront met leepais vraten,
 Wilje mee?

Maar dus uytgelaten, (men;
 Van vreugd, danſten myn hart, dat ik het zoo was ontko-
 Daar op zong ik helder:

Z A N G.

Benoomen, Benoomen, Benoomen de King,
 Savetje ga.

En ik ging helder de Tamboer na:
 Dat is, ik wierd ſoldaar onder de Switzers, die my
 leerden karbokzen:

Zangwyze: Mynen Man is na Parys,
 Zwytzer Herren, plunaert itz und ſcheitz nicht in der
 Zie bie ein ſoldaten weib (bokzen
 Das wil ich ſeur zeyt vertrieb
 Eins knokken, eins knokken, eins knokken.

Maar ik kreeg van dieteef, of de moors jeukt me de pokken,
 (gepeilt,

Of, om het te bewimpelen, ik had met myn neus de grond

Z A N G.

'k Heb in Venus boot gezeilt

En met al haar kamenieren

Hoe meenig boertje heb ik. . . .

Maar best laat ik die dieren, dan heb ik geen gevaar,

Z A N G.

Bonjour, Buurman, goed jaar.

Fou ook zo, zaid ik Vaar

Zie badden mie een kudd' gekoge

Die moet gessecken zyn.

Ik docht wat roerd het jou, en wat bruyt het myn.

Hier van daan raakten ik in Almanjen,

Daar leerde ik haal naaje, en stoor van je;

Dar is als ik het jou zeggen zou w.

Z A N G.

Ik zat al op dat Weevers getouw, touw, touw.

Das was goet voor de Baas en niet kwaat voor de Vrouw.

Hier van daan gaande, kwam ik door Vrankryk, Italien

en Spanjen, tot in Turkyen,

Daar zong een goed Turks Renegard zyn wyf getyen,

Gelyk ik zelf heb bevonden?

Z A N G.

Aufz zynen hertzen gronde

Zo slooger den Bakker zien Wyb

Op einen morgen stonde

Met den striebok auf haar lyb.

Maar of hy het haar slap dee of styf, dat weet ik niet, je

moest 't hem zelfs vragen.

Z A N G.

Ik hoorde den deus dagen

Een Maagdeken klingen,

Och wat moest ik, och wat moest ik.

Je weet dat ik daar mee zeggen wil, verdragen:

Want die jonge kleyne groote Turcken

Die handelde my niet als eerlyke luy, maar als een
party schurken, (Vrouwen,
Want ieder van hun wou hebben dat ik haar jeukerige
Om dat kriegewelen te beletten, zou met myn oog van
binnen beschouwen,
Want dat lykt daar te weezen een hoofze zwier;
Of, vatje de kneep, sprak Tryn tegen Pier, (nier.
Ja, zei Pier, laat ik jou kneep ook eens vatten op myn ma-
Dit moest 'er uyt, eer ik had vergeeten,

Zangwyze: *Een Delvenaartje,*
Daar was een Meisje, en die wou weeten,
Hoe diep dat een riviertje was,
Zy nam een strootje lief en ging het meeten,
't Was.....

't Was..... ja't was, dat zeg ik, net van pas.
Nu, van Turkeyen, nam ik myn weg door Moscovien
na Sina, met een yslee.

Z A N G.

Daar voerder een Meisje na Wyk op Zee,
Wouje wel dat men jouw zoo dee,
Wouje wel dat men jouw zoo douwde
En dat men jouw trekmutts vouwde.

Maar ik kanje verklaren, dat het my niet rouwde dat
ik die landen had gezien,
Want de Karels zyn 'er wonderlyk, en de Vrouwlyu
nog wonderlyker, zo ik mien.
Ik zou je het wel zeggen, maar, je moest het niet ver-
knoefen: (ze likdoeze

Weet je wat ze hebben? ze hebben zo een parkement-
Gelyk yder een, en my Notario is bekend,
Want toen ik 'er de proef van nam toen zong ik:

Z A N G.

Hoe leg ik hier in deese elend.

Je kend het wel denken, want zoo een ruimte was ik
niet gewend, (negen Muizen waren,
Hier van daan kwam ik op Delphos daar Jaappool en de
Daar ik deeze wonderlyke deun hoorde.

Zang-

Zangwyze: *Van Durkerdam wy zeilden:*
Apollo die speeld gaaren
Op het geluid van snaaren
Van Cimben en Cimbaal.
A la mode de Franse
Mind by sur la Cadance
Zyn zusters negenmant.

Og, dat ik jou zou doen een verhaal
 Van myn vryery die ik daar had ten lesten!
 Hoe meenigen nagt zong ik voor de Meyd haar deur:

Zangwyze: *Si j'avois.*

Og, myn daget wyt den Westen
 Die myn hartje branden doet,
 Gun, ik door de siene Vesten
 Van jou kwastig hartje wroet:
 Op dat ik liefdens bry
 Gezuykert met kandy
 Van weermins zoet,
 Met open snoet
 Mag lappen in myn py.

En deze droevige klagten vermogen heel veel op die Pry;
 Want zy my meenigmaal antwoorde:

Z A N G.

Zoete kind ik zal 't jou zeggen,
 Zy zelt in myn armen leggen.

Gut! gut! dat smaakte zoo! beter als witte broot of
 warme weggen. (het meeste:

Maar een ding vond ik op 't lest, en daarom verliet ik ze

Z A N G.

Betteke bai in haar keursje gescheeten

Sy sinkt gelyk de beesten

Mhuja, mhuja, een huysje met zotten, een huys-
 je met gekke?

En weetje wel hoe het ging?

Sta wat ruym, Messieurs, op dat ik eers een sprong spring.
 Neen, sta liever stil; 't is best dat ik dat laat:

Het zou ook al te veer zyn, hier van daan tot Japan in
 de Straat, En

En daar van daan, op Banda, daarik ook geweest ben,
gelyk gy hier kunt zingen of leezen.

Z A N G.

*Oorlof Matroosen en Bandaneezen,
En al die geen die het willen weezen,
Luyster toe eens na dit Lied
Wat op Banda is geschied.*

Ja dat 'er geschied is was voor my zoo plaaisierig niet:
Want ik most my van het Doktooren tot het Snyeren
en nayen begeven,

En gelykje denken kund; dees verandering van leven
Stond my niet wel aan: maar 't zingen van myn Baas

Zangwyze: Es ist alzeit.

*'k Heb al myn leeven een Snyder geweest
Een dief, een dief, een dief,
De groote lappen agt ik meest
En de kleine heb ik lief.*

Leerde my ook om myn gerief
Van lappen en leuren te maken, die ik hem dan nu en
dan ontrok;

En ik leerde zyn Wyf dit deuntje:

Zangwyze: Den Duytsen Dokter.

*Den Kledermaker omtrent de klok
Ten elve niet te spaajen,
Hy vond een gat in zainen rok
Dat wou hy wel eens naajen
Met snippelingen, palullen, en zulke dingen:
Maar vrienden wat wonder is dat
Al wat hy naaide os blees een gat.*

Ik dogt Moer wat schaad dat. (passen

Dit deuntje leerde ik haar, om dat het niet qualyk zou
By 't Liedtje van myn Baas; want tot steelen en naayen
zyn de Snyers opgewassen;

Maar doe zy het kon, verliet ik het luyfge ambagt, en
trok draa

Van daar over Ceylon, regtuit, regt aan op Batavia,
Daar ik een tyd lang by de Mastiesjes ging woonen.

ZANG.

Z A N G.

*Hadie Batavie zeer schone**Hadie veel Peerl en Diamant.*

Dat zong ik, doen ik weg trok, en ik lande in Engeland,
Daar ik het wonderlykste ding des weerd vand.

En om dat je luy het ook zouw weten

't Is dit, dat de kouffeband daar by de Vrouwlui een
duimbreed hooger als ergend in de wereld is gezeten

En in deeze hoogbindfels had ik niet veel zin;

Z A N G.

*Want dat ik haar bemin**Dat is maar om te lachen;**Het is maar om te lachen dat ik haar bemin.*

Uyt Engeland, trok ik na Noorwegen, Sweden en
Denemarken in:

Daar ik Hollandse Nooren, Sweeden en Deenen vond,
by stuk en by 't dozyn.

Die op een onduitsse trand Hollandse Lietjes zongen.

Als Z A N G.

*Moedra mien,**Po staand foet**Ja bare zoete pien**Ja for de ballebeer zendre,**I beuvit alle miene lendre, De ja zo ras...**Ja sajera, ja moet*

Andere zongen daar op dat zelve pas

Er weer onder dat het dreunde.

Z A N G.

*Tjaertje doe ja jong en nok rienne Maget was**Doen ging ja mi formeiden**Aan jenne groen heiden.*

Ik dagt wat heeft het te bedieden

Dit malle geschreeuw, en trok van daar na myn Vader- (land

Daar ik niet een van al myn vrienden vant:

Daarom ben ik genoodzaakt myn kost te zoeken, gelyk
ik gedaan heb voor dezen;

Staa doch niet en kykt als een hont op een zicke koe,
maar toond dat je kent leezen, (oortje;

Je heb 'er vier verscheyde voor de waardy van een Of

Ofacht voor een halve ſtuyver, hoe, Meſſieurs bekoortje,
Al het geen je gehoord heb nog niet met al?

Hier heb j' er dan noch een, die weet ik dat jou wel be-
hagen zal :

't Is een nieuw Lied, gemaakt op een Vryer die verliest
was, deuren deur,

Gelyk blykt by zyn aanspraak ;

Z A N G.

Myn bakkesje hangt 'er een matje veur ;

Je zint het die ik mien, ja mien,

Die ik bouw, en ik douw, en ik ſchat veur

Myn eygen vleys en bien,

Het ſtroop dat uyt het purreper

Van jouwe lippen druypt, ja druypt,

Heeft myn onnoosle ſurreper

In Venus kuypt e kuypt, ja kuypt

In Venus kuypt e kuypt.

Maar of hy hem aan de Meyt heeft verſtuypt

Zel je hooren, want zy zag hem voor een gek aan, en zy
begon dus te brommen :

Z A N G.

Foris doet jou gryns niet aan

Om jou te vermommen ;

Want jou bakkes als een haan

Zal zoo vreemd niet kommen ;

Blaauwe oogjes, die wat ſcheel,

't Neusje vol karbonken

't Montje als een verrendeel

Gaat daar waar mee pronken.

Maar hy was van liefde zoo dronken

Dat hy uit pure droefheit deze treurrol haar ging mee-
deelen

Zangwyze: Hou voerman van de Hel.

Ulokjes, daar de miu vermaak neem in te ſpeelen,

Die binden my de Ziel met duifend ſtrikken vaſt ?

En wyl dat die in kleur van kinderkak niet ſchoelen,

Zo dunkt my dat ik ſterf, in een vergulde baſt.

Maar

Maar het zou mee verveelen
 Om hier langer te staan, en niet te verkoopen:
 Dat is onnoodig tyd verspild: en Hospis je meugt zoo
 wel als ik op een beter hoopen:
 En je mocht denken om dat ik hier niet verteer,
 Zulke gasten zien ik niet graag, en evenwel ze komen
 'er meer,
 Of, doe jy als zekere Waard, het met een moye Meid
 bakte:

Zangwyze: Den Duitseben Dokter.
De Waard my by mijn falie pakte;
En zei komt uit den vegen,
Komt tog een wyltje by wy in,
'k Zal u een kerfken uitveegen,
'k Zal auw soo eens... maar g'en moet't niet klappen;
Uit paters' vaatje wat swikken; en tappen
Stak in't vat een swik
Die was gelaik een paling zoo dik.

Toen was zy wel in haar schik;
 Trouwens ik moet het somtyds ook wel wezen tegen
 myn dank;
 Bonjours Messieurs ik zietog of ik het kort maak of lank
 Dat jy luy tog geen kopers bent; maar zoo wat gapers
 en kykers.
 Ik bruy veel liever na de Rederykers,
 En verkoop daar hamer en spykers,
 Spykers of een hamer;
 Nogeens, wilje niet koopen, dan bruy van de kamer.
 Ja Messieurs, ik meen het: dat zweer ik by pieken, degen,
 snaphanen en lansen.

Z A N G.

Dat gaat weer na Aaltje toe, en al om te leeren danssen.
Achter onse keuken deur....
 Daar stond onse Aaltje, en ik stonder veur;
 Terwyl zy my uytjoude en schold voor een luifige scheur,
 Voor een drogert, voor een stokvis, die niet dorst: kyk
 dat moest ik lyden,

Schoon dat myn hart wel goet was, terwyl men een soort
van flap, ofte wel zwakheid kwam beslyden,
't Welk my belette myn wil te voldoen, en my treurig
deê heen gaan.

En zoo droevig, dunktme, zal ik hier ook met jou luy
staan,

Want ik meende hier veel te verkopen, omeenshelder
in de weelde te zwemmen.

Z A N G.

*Dat 's wilder de wild, en wie zal 'er my temme,
Placht ik 'er te zingen dat 's vroeg ende laat:
En nu mag ik wel zingen met droevige stemme
Dat my, het fortuyntje tegen gaat.*

Je luy maakt me, met jou gapen in plaats van kopen, schier
disperaaf!

Foei, je hoorde jou te schamen, daar ik zulk mooi goet
heb, en gereyft heb door alle Landen,

Dat je zo wat gaapt en niet koopt; (den;

(Wel ik zeg!) 't is by peetjes binnebeurs een groote schan-
Maar ik merk het wel; 't is hier

Z A N G.

In Babylon met onverstande.

Kyk de bek eens watertanden

Kenje niet verstaan wat ik meen?

Ik meen gelt of drinken seldremaliment

Of is in jou lui beurs als in de mynen, te weten een Echo,
dat is op zen end:

Dat zou ik ommers niet denken; want dat geeft een hond
slecht leven.

Z A N G.

*Ik heb jou niet te geven, sprak daar dat vrouwtje syn,
Als een nachtje by wy te slapen, maar, het moester...*

(Versta je 't) Verholen ja zyn.

Nou lustig Messieurs, koop wat, of geef wyn:

Dan zal ik je nog de heele rest van myn mars openbaren;

Want daarom kom ik hier; dat hoef ik je ommers niet
weer te verklaren:

Z A N G.

*Bassen en Veelen die stonden daar ree,
Maar dorstige keelen, die waren daar mee:
Wie zou 'er dan hooren,
Naar Bas of Tenoren,
Dat droogs geluit?
Neen, neen ik hou het met de sluit.*

Hoor je nog niet hoe my myn keel zyn droogte bruid?
En geeft 'er nog niemand niet? of spotje met de Goden?

Z A N G.

*Dat myn Jupyn quam nooden,
In 't midden van de Goden,
'k Wed ik niet dronk noch at.*

Gants niet maak jy lui me maar vol en zat:
Dan hoef ik geensints na die lange maalyd te wachten:
En.... maar, daar kooft 'er eentje! ik dankje Sinjeurtje
van goeder gedachten,
Jy bent nog een man en je weet hoe dat het hoord;
O bloed! hoe menigmaal heb ik met zulk een boor een
gat in myn keel geboord, (marren.
En dat op dese wyze maak ik de gaatjens en dat zonder
Z A N G.

*Laat loopen die narren, Door minnepyn
Wiens zinnen verwarren, O Brandewyn!*

Dat 's wel gebakken niet waar Kezyn?
Zoo moet het gaan. Kyk! kyk nou komense met paren,
Nou geloof ik, dat myn buik, beter als myn beurs zel
varen:
En zoo gaat het 'er met meer, die als ik, meer zyn gesteld,
Om de nood des keels te bezorgen als om haar rykelyk
met geld. (kunnen:
Alias met Philippus Kwartus te stofferen, terwyl zy
Maar zeg 't my eens wat eerlyk mens, zou zyn keeltje
niet zoo veel als zyn beurs gunnen?
Een volle beurs staat fraai, maar een vol lyf daar by is
ook niet kwaat; (goet Soldaat!
O het past zo wel, een goede Snaphaan in de hand van een
Doch,

Doch, men kan het geld wel hebben en gebruyken,
zonder dat men het behoeft weg te smyten,
Of bangte wesen, dat het ons by nacht de keel zel afbyten
Niet waar jy Heertje met dat glaasje? kom maar an 't
fel welkom zyn.

Zangwyse: *Marsch de Suiſſe.*

*En die dan nog een volle kan wyt zuipt, en die dan nog
roept om wyn;*

*En die dan zyn gat over tafel smyt, dat sal onse Bac-
cbus zyn,*

En men ſiert zyn booft met een wyngaards rank,

En zo roep den Echo op onze zang:

Giet, giet, drie dagen lang,

Giet, giet, drie dagen lang,

Giet, giet, drie dagen lang,

Giet, giet, drie dagen lang.

Bloemer harten raakte die mode eens in zwang,
Wat zou 'er al meenig een met ſchool-meesterachtige
beenen langs de ſtraat lopen!

'k Wed de minſte van alle, zou yder van zyn treden, voor
volmaakte einnes en ennes kunnen verkopen;

Ja de meelte zouden, geloov ik, ronde cirkels trekken,
en maken 'er met het voorhoofd, al buitelende het
inidden punt in.

Z A N G.

*Sarjantje lief, Sarjantje lief, en dat gaat naar myn ſin:
En als je weer wyt drillen gaat, zo komt by myn maar in
En van ja, ja, ja.*

Kyk, hou kryg ik 'et door de wyn karwafie, neen ik
meen koerafie in. (karwafie,

Zie zo kan een mens zich verſpreken! hoewel ik voor de
Wyl dat je weet dat ik een Doktor ben, beter remedie heb
als de beste Jan Potafie.

Ja, Meſſieurs, ik wou dat ik ze tuffen je vingers een
vinger dik zag groejen,

Dan zou ik je me kunſt eens toonen; en my met dit wa-
tertje tot jou geneſing ſpoejen.

Dat is de quint essentia uit de spiritus tormenti voort gebragt,

En het aqua Virgina, afgetrokken op de eerste Conjun-
tiale nacht, (hominum vereerde,

Toen Mars aan Venus, in het spoek-steegje, het sperma

Daar voor zy hem ten dank, door een overmatige hette,
in de helm van haar Menstrua, de geest van een drui-
pelende haarnaald disteleerde.

En deze chiminalia ofte wel deze oliachtige, balzemike,
spirituele sop

Kan niemand bereiden als ik, op een berg

Z A N G.

Op wiens top, op wiens top,

Zag ik eenen Spinnekop,

Zoo groot als heel Brittanje:

Zyn pooten waren machtig groot;

Zyn lichaam scheen een waerelds klood;

En hy spoog app'len van Oranjen.

Zie zulk een man ben ik! Ik tart Neef Jan van Spanjen
Zoo wel in kunsten, als in Oorlogs daan!

Ik heb daar wel wat van gezeid; maar, je hebt het alles
noch niet verstaan;

Neen ik ben wyzer; want die al zaid op een reis wat hy
weet, die mag men met recht voor een gek schelden.

Dat blykt; want had ik flus het jou alles, van myn
Zwitsersche Soldatery gezeid dat ik wist, dan zou
ik het nou niet kunnen melden,

Daar ik je nou van doen kan een pertinent verhaal:

En voor die geen die 't onthouwen wil, heb ik, van
yder zaak een volmaakt Journaal;

Maar geen Journaal uit een Memori-boek getrokken,
om 'er een groot boek uit te maken;

Want dat 's voor de Ingootfie, en deuze voor Oor-
logs-zaken. (heel Relaaas,

Dat is, en het is van die tyd tot een andere tyd een ge-
't Welk aan de waarheid van de zaak zoo het evenaard

als de Mossé Weynachten aan de Hollandse Sinter
Niklaas. Daar

Daar je duydelyk uyt verstaan kund, de Soldaatse hoe-
danigheden, vol drilachtige posturen;

Als mede al de Ridderachtige daden, van de Ridderen
van droevige figuren.

Dit schynt in den opslag iets droevigs: maar, voor de
Liefhebbers is het vrolyk daar by.

Zangwyze: *Prins Robbert.*

*Prins Lubbert was een Snyers zeun, een Snyers zeun
was by;*

*Zyn Moeder was een Kamer-meid met de preutelbeurs
op zy.*

Dat moetje weten was de hooftman van ons gely
Toen wy uittogen en ons leger by grote Broek formeerde,
Uit al de troepen die by Billenburg, Waterland, en Buik-
flood cantoneerde.

't Leger geformeert zynde uyt my en al de rest, karels,
als ik en as de drommel zoo bars,

Zoo stonden wy dan marsvaardig; marsvaardig zynde,
zoo geraakten wy aan de mars;

Aan de mars zynde, zoo gingen wy de Vyand observeren,
En zoo wy de vyand observeerde, zoo gingen wy de post

Spletenburg importeren;

En zoo wy de post Sletenburg importeerde, zoo was
't de en de vyand vernam.

Zangwyze: *De Philistyne stam.*

Fie van Galens Stam, kwam,

Te . . . e even gram,

Teugen de Heeren Staten,

En van zijn kale kruin

Nam by 't kapruin

Hing 't op den tuin.

Maar weinig t'zyner baten

Trok by met menig scharluin.

Ik dogt mantje broertje lief dat gaat zoo niet; dat is niet
kuin!

Want iemand die 't niet gewent is, kan dat bruyen niet
bekoren.

Z A N G.

Pof, pof, pof, mag ik niet hooren;
 Klok, klok, klok, daar hou ik van,
 Want dat kan ons vreugden geven,
 Pof, pof, pof, breekt lyf en leven,
 En klok, klok, klok, mind yder man.

Ja daar is geen Soldaat die 't niet en kan;
 Hoewel de Burgers en Heeren kunnen 't ook wel, de
 goede niet te na gesproken.

Nou desen Oorlog om voort te gaan, was 't van Galen
 ingestoken:

Zo as het hem ingestoken was, zo vertelden onse sprons
 als ik het zeggen zou.

Zangwyze: *De Philistyne stam.*

Den Paus een hart Papou, wou
 Dat hy 't aanvaarden zou,
 Kom jy te triompheeren,
 Sprak hy myn lieve zoon
 Dan stajc schoon, jy zult ydoon
 Een Kardinaals boedje met veeren
 Ontfangen tot jou loon.

En daar op antwoorden hy, of een ander, altyd het
 was een persoon,

En zo als het een persoon was, soo was het een per-
 soon van Zwitserachtige plunje, dat is, met lan-
 ge broeken en korte rokken,

Zangwyze: *Mars van Gustavus.*

Trarirara brom, brom, brom,
 Zint meine tafel glokken,
 Und mein Colegium,
 Is 't Cezars kriegers schokken,
 Mars is 't Magnificus, wou man mit blit en bly
 Imfelde schermutsfret
 Und tapfer disputiret
 De slyands tyranny.

En dan zong 'er weer een onder of weer by,
 Zoo als hy 'er onder of by zong met een groot plaasier.

ZANG.

Z A N G.

Kom ich dan in 's kwartier,
Zo moest der bouwer schaffen wyu und bier;
Verkauffen zeine koe,
Un lauffen one schoe,
Und wil der schelm nich schaffen, dan prigel ich
ihm daar zu.

Als het zo gaat dan wort foldaatje 't leven niet moe.
En dat gaat somtyds heel anders als
De majer die sloeg 'er de Frizeman dood.

Dan is het

Z A N G.

Och jammer en elend
Hoe komen wy hier...

Te weten in zulk een groote (je meugt het wel zeggen!)
groote noot

En die noot, is noch vry grooter als de grootste noot op
het musiek van het kakken.

Enfin, en om het dan voorts af te hakken,

Je hebt dan gehoord hoe 't de Pous van Galen ingestoken
had; (dat je 't vat.

Zo antwoorden hy hem weer, dat is te zeggen van Galen
Of vatje 't niet zo hoef je ook niet te houwen:

Altyd het ging dan eindelyk ter bonne foi, ofter goeder
trouwen,

Aldus: Zangwyze: De Philistyne stam.

Baren sprak wat een kous, Pous,

Ik wasser altyd goed jous,

Ik selje die Geuse trawanten,

Door een secreten trek,

Met een stuk spek

Slaan op haar bek,

Dat volk aan alle kanten:

Neer smakken in den drek.

Ik docht, loop, loop jou kakkerlakze gek!

Dat zel mis zyn; want aanstonts sloegen wy den aanval
met geraspte broodjes op oude Edammer kaazen.

Z A N G.

't Sa lustig dan Wilt nu u lont af blazen,
 Toond u als Noob'le bazen 't Sa leg aan, geef vuur;
 't Sa lustig dan Sia vast Party;
 En steld u in 't geweer Leeg nu alle uwe glazen:
 En in postuur, Hei! zoo leven wy.

Daar op hadje doe het signaal van den aanval daar by;
 Die zoo kordaat geschiede, dat als dat dagelyks gebeurde
 in plaats van zelden,
 Dan zou het zekerlyk zyn.

Zangwyze: Balet du Roy.

De Pacht

Zou 'er wel een daalder meer om gelden,
 En wy voor brave helden,
 Voor liefhebbers van de Staat
 Passeren kameraat:
 Ja zoo den Fransman kwam,
 Die nou regt voor hem neer ziet als een lam,
 En eer zag als een Leeuw zoo gram,
 Wy zouden staan als mossen,
 Al zyn snurken, al zyn stoffen,
 Was maar wind;
 Hy zou staan kyken als een kind:
 En wy zoo hoorden vol van moet
 Of Wyn dat is even goet,
 Hy zou 'er beel en al voor bossen,
 De Wyn is 't regte helden bloed.

Dat bleek by de stukken; want de proef daar van was goet
 Want wy vielen de vyand, met dat geweer in de flank,
 met reien en geleden,

Daar op volgden. Z A N G.

Door deze en and're reden, En de droeli sel hem balen
 Geraakten wy tot vreden, Die op de pais durft smalen,
 Toen riepenze alle gaar Men baalt, 't krakkeel is doof
 Pais of 't noyt esebied en waar Gien doo koeyen uit de sloot.
 Ja wel! ik wensde dat dien oorlog altyd geduurd had;
 want ik had in die tyd geen noot:

Ik zoop my alle dagen aan dat kruid en loot, zoo dik
als een koe. Z A N G.

Anne Marytje waar wilje na toe?

Zie dat 's een recht ſoldaats verhaal... de droely hoe
wringt my de ſchoe;

Zou dat daar ook van daan komen, (droomen?)

Dat ik, met myn Wyf, zoo dikwils wakker heb leggen

En dat ſchier nimmer beurde of zy heeft 'er om gelacht:

En alleen om Z A N G.

Hy veilden zoo menigen dag en nagt,

Zoo meenigen ſtouter.

Ja zy wenſten dat het lang of wel anders gezeid, altyd
mocht dauren;

Want zy in dat droomen, een groote en een ſchrikkelyke
zin had dat je 'er wel op let:

Zangwyze: Tierelieulette.

Car il eſt toujour retette.

Ma boze femme Mari Barbette

Ell' ſai ni ſebuure ni ſebottele waſſen,

Le boerin ſai, mailleur op te paſſen,

Die boze vel

Toujour cruel,

Ik wou dat diabel baar droeg voor de bel.

Ik loof dat verſta je lui getrouwde mannetjes wel:

Want je kunt dat, die een boos Wyf heeft, als ik by
de figuur ondervinden:

Och! was ik noch ongetrouwt, dat wou ik wel zien
zey de blinden.

Want zy maakt het my dag en nagt zoo zat,

Zangwyze: Tierelieulette.

Ik ze moet wegen de kind de gat,

Et maſemme? ze drinkt beur altyd zat;

Ell' va toujour by de bueren uit klappen,

Ze wil jou kouſe nog broekje niet lappen,

Je ſai niet te doen

Met die fatſoen,

Wie wilze railen pour une kapoen.

Word 'er nou niemand van jou allen op een boos wyf eens groen?

Of heb je elk je huishouden al met die rammelende meubelen weten te stofferen:

O zulk een instrument van dolle hoedanigheden in huis te hebben, is de rechte toetsteen om het goud van zyn geduld op te probereren.

En wat scheeld het de bollen of ze dwars of over lang in den oven leggen,

Daar is niets als de verwarring voor den mensch dat 's naakt en klaar.

Daarom doen de Doktoren wel; die mengen om best wil wel honderd dingen onder malkaar.

Dat doenze voor de gezondheid; en wie heeft daar war tegen te zeggen:

Z A N G E N.

Ei kokkerij de kok sal leggen

Als by leid dan zal ik het jou. . .

Zwaan, zwaan plat voet

Jou moer is dood, jou vaar is. . .

Anneke, Anneke, Sarc

Waar willen wy varen

Al. . .

Wie wil mee

Na de wyk op Zee

Met. . .

Wie wil raboorden koopzen

't Is zo veer eweg elopen

Buiten op het. . .

Hier komt nu de fiere Pinxster-blom

En hier komt zy aangegangen.

Wel men Heer sel ik 'er jou een paartje langenz?

Nou zien ik dat jy een man bent die zorg voor jou kinderen draagt.

Jei ook! jei ook! jei ook wel de drommel; kyk! kyk! hier behaagt

Het kinderachtige meer als de braavste werken van groote mannen;

't Is

’t Is goed dat ik dat weet nou zel ik altyd de kost wel
krygen kunnen ;
Wat dunktje daar af Messieurs heeft die gelykenis geen
schyn
Dat goeje mannen by booze wyven in het voorburg van ’r
vagevuur zyn?
Zie dat tangt ommers also wel als een sluit op een varken
Dat Lissabon een reys zal doen over Persien na Dene-
marken
Want zou Jantje van Schevelinge kyken als hy een Vo-
gel-Struys aan een hoek want vong ;
Daarom kreeg lefend een gebraden konyn by een witte
korst nog wel een jong.
En dat de graauwe erreten in zee zwommen en daar
haar kuit schooten
Dat was de oorzaak dat in Groenland de Papegai met
een spekmes wierd afgestooten :
’t Welk den groote Mogol zo ontfelde dat ’er de bor-
rel een oortjen om afloeg.
En om deze reden was ’t dat de houtvester van de Spaan-
se zee al de haazen in ’t bosch joeg ;
Waar over haar de Bokkaniers van China schier te barste
lachten ,
En dat bracht de Philosophen van Arristolosse Cartesise
en andere gedachten
In zulk een verwarring dat zy stadig noch twyffelen en
twisten wat eer beweegd de oorzaak of de natuur ;
Daarom zeg ik ook daar is winters niet beters voor een
schooister als een lollepot met vuur ;

Z A N G.

Gants dieberig buur !

Hoe zie je zo zuur ;

Of heb je de pacht van de eek ,

Heb ik gelyk of ongelyk ik bid dat je spreekt.

Yder die kan die mag al wat hy zaid wel duidelyk zeggen,
Aanstonts zal ik het fraaje weg smyten , want ik zie dat
het over al fluyt.

Let ’er

Let 'er vry op dat 's een begin
 De zotheid daar in
 En de wysheid daar uit.

T W E E D E T O O N N E E L.

P A S Q U I N,

WEg gaat hy. Drolliger kramer zag ik nooit van
 myn leven;
 Gemengder olipodrigo, is men nog nergens te lepelen
 gegeven.
 Hy braakt ryp en groen, eerlyk en vals,
 Oud en nieuw, zoo als het de natuur geeft uyt zyn hals.
 Al wie hem maar van verre genaakt weet hy het zyne
 toe te sinyten;
 Grynige knorhanen meugen 'er tanden der op aan stuk-
 ken byten;
 Maar de jonge luy snakken 'er weer na en dat is 't daar
 hy op doelt.
 Wil de een de Moer, den aar wil de Dogter, en dus
 word yders lust gekoelt.
 't Eenigste is, dat hy ons zulke ouwe deunen hier en
 daar komt te verhalen.
 Net, als de Hoeren, die de oude en verzoope koejen
 uit de floot willen halen;
 Wel is waar, dat hy met dit gefnede spek, zyn gebrat
 niet onfinakelyk lardeert.
 Maar spys, die te dikwils op tafel komt wekt den hon-
 ger verkeert:
 En dewyl het hem aan geen verschet van ventwaar
 schynt te ontbreken,
 Hoest hy zyn voet in geen anders man schoenen te stee-
 ken;
 De grutte te dikwils opgewarmt baaren de Matroozen
 een walg.

Wat

Wat nieuws moet 'er wezen, zeyden de Dieven en zehingen den Beul aan de galg.

Maar wie duiker komt ons hier dus van ond'ren bestoken, Het lykt de Bietebauw wel, die uyt Plutoos tover-hol komt gebroken.

D E R D E T O O N E E L.

MARFORIO, *ouder ayt de Vloer opkomende.*

P A S Q U Y N.

M Is ik niet. Hy lykt my wel, ja mynen tweeden ik
M A R F O R I O.

Wel is dat wonder groote maat, dat ik jou hier in je bezigheden verklikt;

Daar jy zonder my bent, is de Zon zonder straaLEN. Ik ben je schaduw, die zonder uw licht hier in de waerelt zou dwaalen.

Gelyk de ziel aan het lichaam, en het vyfde wiel aan de kar,

Zoo eygen ben ik jou; daarom rook ik je ook al van var. Gelyk de Monniken altyd met 'er tweekan gaan, zoo is het met ons om 't even:

Op dat, als 'er de droes een weg haald, de ander kan zeggen waar zyn maat is gebleven.

Je weet ommers dat men te Romem jou naam zonder de myne noyt meld.

Waarom onze beeltenissen daar ook by elkanderen zyn gestelt.

P A S Q U Y N.

Ho! broer Marforio!

M A R F O R I O.

Ja! begin je me nou te kennen!

P A S Q U Y N.

Zou ik je niet kennen, daar je zulke specialen benuen; Van waar is de reystog, dat hier zoo net komt ter snee. Uyt de andere waerelt? zoo breng je zekerlyk wat nieuws mee.

MAR-

M A R F O R I O.

Neen ik tog Kompeer ik kan dezen ronden aardbol nog
zo niet verlaten,

Daar ik door heen roei met vertellen van klugjes, en
geneuglyk praten.

Ik laat de andere werelt voor de Antipoden myn goe-
jen bol.

P A S Q U I N.

En waar van daan dan?

M A R F O R I O.

Uit het hoofdquartier van den
lachende Apol.

Daar Hilarides en Francifco Sonnetto die twee ver-
maarde duëlliften,

Op zyn Vries en Molquerens, en op zen Duits malkaar
de kroon van 't Yparnas betwiften.

Hier fchryft men, daar vryft men; daar rukt en plukt
men in het wilt,

Als of het gantfe magazyn van Apolloos wapen-kas op
een togt moest zyn verfpilt.

Daar dreunt het Sonnetje, gins dondert het Madri-
galen,

Hier regent het Puntdigt, daar wil men hét fchimpdigt
betalen.

Dan zit men tot de veeren toe malkaar in het vleys, &
't is een Komedie fonder end.

Hoor wil je eens zien, hoeze den opperbaas van dees
vergaring hebben uitgeprent,

Hy is de meeſter, die zig beroemt van de klinkende
Sonnetten,

En daarom dogt het hun tyd, om hem zyn verdiende
lauwer dus op te zetten.

COFFY GEVAL.

KLINKDICHT;

A A N

FRANCISCO SONNETTO.

Op tweederley Toon.

GRootmeester van de neege Zang-godinnen!
 Door Klinkdigt (als gy roemt) alom vermaart;
 Op wiens bevel zal dien toon beginnen
 Als de uwe, dien het zyt allecnig waard?
 Geen Klinkgedigt, waar dat het word geboren,
 Of 't moest aan u, aan u zyn toegewyd:
 Wat stof het zy, het Klinkdigt streeld uwe ooren:
 Hier mee, daagt gy, wat digten kan, ten stryd.
 Wie durft dan, daar dat voorvalt u vergeten,
 Bewaarder van Apolloos muur en schans!
 Doorlugtige man van hoogen geest bezeten,
 Hier zyn 'er twee, vlegtze aan u Lauwerkrans.

I.

^k **W**ouw eens ryk zyn, liet zig Moedertje lest hooren,
 Niet, dat ik myniet houde in mynen staat te vreên,
 Of dat my iets ontbreekt, van 't geen ik wens, ó neen;
 Maar om door myn geluk, ook anderen te bekoren.

^k **W**ouw ryk zyn, om den nood der armen te onderschooren
 Want, waar zy komen by de Ryke, 't is ga been.
 Den magteloosen woude ik helpen op de been
 En zo veel geven, dat 'er geen zou gaan verloren.

^k Zote

2k Zou zoo veel geven : 100 veel ! dat ik u niet kan ;
 6 Zoo veel ! zeyse al weer : en wat dog ? zey 'er man ?
 Wat soude al geven lief voor wonderlyke dingen ?

Als gy had zoo veel gelt ? hier zweegse , als kreegse pyn ;
 En , na wat krev' lens liet se 'er een zoo luide springen ,
 Dat niemand haar weer vroeg , waaromse ryk wou zyn .

Het zelve.

Op eenen anderen Toon.

2.

2k Wouw wel eens ryk zyn voor 't eynde van myn leven ,
 Zey Moedertje , niet om de sugt tot geld of goet :
 Wyl groote rykdom hier tog niemands wens voldoet :
 Maar om aan de armen hier wat meer te kunnen geven .

2k Zou , als de Gierigaarts van woeker sugt gedreven ,
 Myn beurs niet sluyten , maar elk geven wel gemoed :
 Myn mildheid sou zoo groot zyn , als myn overvloed .

2k Zoude armoe helpen , dat het klemmen zou , en kleven .

2k Zou veel geven , dat ik nu niet doen en kan .
 O meerder , als je denkt ; En wat dog , zey 'er man ?
 Wat zoud ge al geven , dat dus yders smart zou heelen ?

Als gy zoo ryk mogt zyn . Zy zweeg , en sloot haar mond :
 Maar opende haar poort , en s6nd 'er een uit speelen .
 Ha ! riep 'er een , zoud 't dat zyn , dat gy uit zoud deelen ?
 Zoo gy niet mild en zyt , gy zyt voor 't minst gesond .

M A R F O R I O.

Wel nu, wat dunkje zal die pluim hem kunnen passen?
P A S Q U Y N.

Zoo net, of ze na dien Goliath zyn hoofd was gewassen.
Wist ik den auteur die hem dat Lauwerboompjen heeft
geplant,

Ik zette hem, zoo wel als die van de benyde lauwer, een
soppige peer op zyn hand.

Dat zal hem kitt'len of hy van de dolle trandzweer was
bezeten.

Jy plåg Marforio te zyn, maar men mag je wel Pas-
quyn gaan heeten.

Zyn refereyntjes zoo fix te hebben, wel je word heel
rethoryk;

Maar ben je ook geen liefhebber van nieuwe deuntjes
of musijk,

Zoo zing ereys op.

M A R F O R I O.

Kom an, ik zel je eens uyt een ander
vaatje tappen;

Al zou 'er de Kaptein van de Pluggen zyn hoed om met
voeten trappen.

't Is te fray om te zwygen, daarom zet jou geluitvangers
op.

P A S Q U Y N.

Wel aan, begin maar niet, of slaat de spyker net op zyn
kop.

MARFORIO, zingt het volgende.

Stemme: van de Quessel.

I.

Wel watte sprongen,
Onse Aal leid in de kraam,
Is 't van een jonge?
Zoo is ze wis bequaam.

Of is 't een meysje maar?
Wien lykt moer, of vaar?
Wie zalje dat vertellen?
Zo jy 't de sloof verweet,
Het zou haar quellen?

C

Dat

2.

Dat is ter eeren
 Dat komt van op 't bezoek
 Met vreemde Heeren
 Te loopen om een hoek.
 Waar is die ronde buyk
 Zoo reyzig als een struyk
 Daar zy mee plag te pronken,
 Haar melk-vaatjes rond
 't Is al geslonken.

4.

't Zal noch wel keumen,
 Daar is noch meer in 't vat
 Dus wilt niet schreumen
 Die niet eu heeft gehad.
 Daarom niet eens getreurt
 Nou is het Lysjes beurt,
 Die laat haar zooligt vangen
 Gelijk een Aal blyft
 Aan den dopper hangen.

3.

Wy zijn vergeten
 Om zuyker en brood
 Te komen eeten,
 Geen Buur is daar genood.
 Wel jemi! foei! 't is schand
 Het klinkt door al het land
 Hoe stil het word gebouwen
 Nu mag dat trotze dier
 Haar maars wel krouwen.

5.

Oorlof gy Vyfters,
 Die zoet en aangenaam
 Kweelt als de lysters
 Wagt u hier all' t'saam:
 Als 't hoyloopt naar het paart
 Is 't werk zoo haast geklaart,
 d' Jongmans te schrande
 Is 't een nest vuil gebroeit
 Zy gaan op 't ander.

P A S Q U Y N.

Wel ebakken kezyn: komt dat uyt jou koker zo hebje
 wel anenomen,

Sedert den korten tyd die jy gesleten hebt onder devro-
 men.

Wel mag men zeggen, dat de kunsten de verstandigen
 aankleeven, eer zy het zelfs vermoen.

M A R F O R I O.

Dat 's regt zey scheef hals, want het ey is zelde beter
 als 't hoen.

Maar kom, je moest ook eens opzingen speciaal de
 Zanggodinnen minnende poozen,

By beurt-zang verpooft best: dus word uw eloquentie
 hier verkoozen.

P A S-

P A S Q U Y N.

Wel als je maar wilt, wat begeer je van me, een sta-
 ront, of een blad?
 Wil je van Jochem Bulcus zonder ingewand, of Abram
 die op de mishoop zat,
 Of van den man die een ey in zyn gat had, waar toe hy
 geen plaats vond om te leggen.
 Of Mopfus Bulderbast, die yder een het zyne tragt te
 zeggen,
 En als men hem weer punt biet, straks op een loopen
 zet,
 Van benauwtheid zyn zweet afveegt, en de straat met
 zyn rochels en speekfels besmet,
 Om de gal die hem te neus en oogen uyt springt, dus te
 doen opdroogen,
 Terwyl hem het hair als een bosdief, over zen neus hangt
 en zyn oogen,
 Of van Marcolfus platvoet, die van de schaafbank aan
 de negotie geraakt,
 Nu zoogroots op zyn geld is, als een Engelsman die een
 goudbeurs heeft geraakt,
 Van Barent de Giet-leugen, malle Barber, of de Man
 met zyn kuyten?

M A R F O R I O.

Neen, geen vodden of gekken meer, die zyn hier genoeg
 binnen en buyten.
 Zing eens op van de kryg: want ik weet het, jy schud
 ze maar uyt de mouw.
 Ryffel en Doornik zyn over, het Franse hof is in den
 rouw,
 Daar eens wat van, dat kittelt hedendaags tog Jan alle-
 mans ooren.

P A S Q U Y N.

Wel als je 't hebben wilt, zoo luister of je dit kan bekoo-
 ren.

R Y S S E L.

Het sterke Ryffel buygt voor Hollands Zeege-trom;
 En begt aan Karels kroon 't geroofde Aarts-bartogdom.
 Noyt dogt Louïis zulk een verandering te beleven.
 Hoe meer hy heeft gerooft, hoe meer hy weer moet
 geven.

M A R F O R I O.

o Braak-drankje? zoo goed voor die te veel heeft ge-
 geten.

Louïis moet overgeven, of hy zal moeten purgeren
 en zweten!

't Gedreygde Doornik sprong haast op den eigen voet,
 Waar op de Veldslag viel zoo hevig als verwoed.

Nu, zey Louïis, zal ons de Vyand niets meer vergen,
 Maar naauwlyks sprak by 't woord, of aanstonds volgde
 Bergen.

P A S Q U Y N.

En daar op Douay, is dat niet fray? wat zeyt de Pape-
 gay? nu zwygt het France haanen-gekray.

M A R F O R I O.

Of het met een klomp op de lippen geslagen was, want
 hy heeft nu niet veel meer te roemen,

Die men de vrede en oorlogs-geever van de gantsche
 wereld plag te noemen,

Als de Zon te water daald

Zyn haare glanzen uitgestraalt.

Deze tyd schijnd nu geboren

In de grootheid van Bourbon;

Die zyn uitgescheene Zon

Ziet in eigen glans versmooven.

Maar wat sjert ons den oorlog in alle geval, die in het
 algemeene schuitje simpel mee varen.

Laat ons wat anders kauten. Gisteren met een van
 myne naaste karen

Om een pintje zynde gegaan, zag ik Sinjeur Goedhart
 daar gants bedrukt zitten by 't nat.

PAS-

P A S Q U Y N.

Wat fchorte hem?

M A R F O R I O.

Dat weet ik niet, maar hy zat of hy een luis in zyn oor had.

Eenige waanden, dat hy een zwaar proces had verloorren, andere dat hy met de koopmanschap niet en kon geraken.

P A S Q U Y N.

Dat leste is waar; maar weetje de reden van't verloop zyner zaken?

M A R F O R I O.

In geene deele. Want de man zat zoo stil, of zen Papegay op sterven lag.

P A S Q U Y N.

Wel hoor dan na dit rympje, dat zeyt u de oorzaak van zyn beklag:

Hoe nauw ik toezie, ik word evenwel bedrogen

In mynen handel; en dat kan ik niet verstaan;

Zey Goedhart: En 't was niet al van hem gelogen.

Want op wat boeg hy 't wend, hy altyd is verraan.

Maar is 't wel wonder dat hy zukkeld om den broden?

En dat hy over al werd van den buig geligt.

Hy doet met Franssen, met Mennisten, en met Joden?

Drie snoo gestagten, op een werking afgerigt,

En loos genoeg om zelfs de droes in slaap te wiegen:

Wel is 't dan wonder dat zig Goedhart laat bedriegen?

M A R F O R I O.

Ha! ha! zyn dat de katten die de kaas eeten;

Zoo heb ik zyne korrespondenten wel averregts verfleeten.

Die met pek om gaat, zeyt het spreekwoord, word'er van besmet.

Maar hoe had je onlangs met Barent de Gietleugen zulk een pret;

Het was niet anders, dan of je gram tegen hem wierd, want je oogen gloeden in je kop als twee koolen.

P A S Q U Y N.

Om dat de luisbos een gedigjen uit een boek had gestolen;
En daar en boven noch zweeren dorst by kruis en by
kras,

Dat het van hem zelfs, en niet van eens anders maakzel
was.

Daar ik verzekert ben het over twintig jaar wel te heb-
ben gelezen.

M A R F O R I O.

Wel was het dan zoo fray, dat hy'er de digter niet kon
van wezen.

P A S Q U Y N.

Fray, of niet, ik mag niet zien dat zig een vuile Rave
met de vederen van een Pauw vergiert:

Het is een Nieuwe-jaartje, voor onze Saartje, je zelt
wel hooren waar 't heenen zwiert.

S A R A.

Die haren man haar meid tans geven zoud te leen,
Zulk eene SARA zou raar zyn, en ongemeen.

Nochtans heeft vunze Sare, om aan gewin te raken,
Van haren man haar buur Juffrouw met kind doen
maken.

M A R F O R I O.

Dat is een goedgunstige vrouw: zekerlyk heeftze dat
uit liefde gedaan:

Want die wat te veel heeft, doet kristelyk dat hy'er
zyn even-naasten ook van doet bestaan.

P A S Q U Y N.

Uit liefde, ja tog: maar tot de monni. Gelyk de jeuke-
rige Vryers,

Die van de houwen en de steek leven, als van de gestole
lappen, de Snyers.

Waar door menige goede Jan met een kaprikornise Dia-
dema word vereert.

Die in plaats van zig daar aan te stooren, zyn medehul-
per, voor die gedane dienst, nog lekkertjes trak-
teert,

Maar

Maar zieje wel wat voor een schildery ze daar hebben opgehangen.

M A R F O R I O.

Het lykt de historie van de kreupele Smit wel, die zyne Venus by haren Mars in een net houd gevangen.

P A S Q U Y N.

Zo je 'er aan twyffelt, zo lees de schilder zyn discriptie die staat 'er by.

M A R F O R I O.

Zoo behoorden alle de Schilders te doen; dan had men straks den uytleg van een schildery.

P A S Q U Y N.

Ja maar, 't is somtijds beter de sleutel voor zig zelveu gehouwen.

M A R F O R I O.

Nou! sny eens op, zoo hoorenwe, of zyn pen met zyn penceel kan houwen.

Op &c.

Neen, neen, gy zult aldus uw hoorens niet bedekken

Vulcaan, hoe listig gy dit paar vangt in u net,

Daar al de Goden u onnozelheid begekken;

En gy de schanden ontdekt van uw bevleete bed.

't Word by Jupyn zelfs voor een klugjen opgenomen.

En geen van hun, die niet zou wenschen om die schand,

Zoo 't hun vergunt wierd dus by Venus eens te komen,

Gelyk gy Mavors hier betrap op 't ledekant.

M A R F O R I O.

Wel nou, dat bruyd zoo al een stuk weegs in zee, ik heb wel plomper hooren rederyken,

Maar wouden al de gehorende broeders, op het spoor van Vulcaan, hare wyven dus uitstryken,

Of by hare galanten betrappen op het bed.

Al de lynbaanen van heel Europa waren niet bestant tot het bereyen van zoo veel nett',

P A S Q U Y N.

Dat en is ook niet noodig: want dat men niet en weet dat en deerd niet, en daar is niet haatlyker als wantrouwen;

De brillen slaan af moet je weten; want door de vingers te zien baard het profytelykste huishouden.

M A R F O R I O.

Door de vingers zien. Ha! daar af voel ik nog een Knipversjen in myn zak,

Wilje nu mee toegluff'ren? 'k Zal je 't eens opsnynen met gemak,

Hy leeft.

Koop jy geen brillen, Heer, vroeg onlangs ons een Smous.

Wat brillen, Vent! zey Fop, wat brillen! wat een kous!

Heb je anders niet te koop, zoo ga vry heene slijgeren,

Het glas is onnut; wy zien al door de vingers.

P A S Q U Y N.

Die perzoon sprak regt uit. En na ik wel menigmaal heb verstaan,

Tragt hy over al voor een Man, oud, en eerlyk door te gaan.

M A R F O R I O.

Ja, ja ze zellen hem niet veel kasjakken.

Verwyf hem wat je wilt, hy laat alles vreedzaam by de boksen neer zakken.

Uit rusie, of questi is weinig profyt te haalen. Voor dubbeltjes! tapt men wyn, en goed bier.

Nu wat bruid het ons ook. Yder zoent zyn wyf op zyn manier.

Ne victoriam ante triumphum: Geen Victorie! voor men verskert is van 't winnen.

P A S-

P A S Q U Y N.

Daar hebje gelyk in Marforio. En met die spreuke
brengje me weer een Versje te binnen.

Sic clavus pellitur clavo. De eene vertelling jaagt, als
de eene spyker de andere voort.

M A R F O R I O.

Wel zoo de bruy ! ook op zen Latyns. Pasquyntje
dat 's netjes akkoort.

Ik hoef je niet veel voor te snakken : want je blyft niet
lang schuldig.

Nu laat hooren wat je in hebt te brengen ; ik val wat
ongeduldig.

P A S Q U Y N, *leest.*

Een trotse Vryer zag onwaardig, en veragt,

Hoe Jan zyn buurmans Wyf, een zoen gaf voor
goë nagt.

Die zulks de myne deed, zwoer hy, dien roofde ik
't leven,

Of hy zou 't my doen, eer ik hem dat zou vergeven.

Zoo sprak de Stryer, toen nog op zyn maagdom stout,
Maar is 'er immer een jaloersse Nar bedroogen !

Zoo is het deze : want nu hy mede is getrouwt,
Moet hy geen zoen alleen verdragen voor zyn oo-
gen,

Maar als een zwak Kaptein, twee Luytenants gedoo-
gen.

M A R F O R I O.

Heyt die man niet een briefje in de Kerk gegeven, voor
een persoon die zyn rekening averegs heeft gemaakt.

P A S Q U Y N.

Dat weet ik niet : veele zyn 'er die dit niet aan haar kou-
we kleeren raakt.

Wanneer ze maar moy gekleed, om een pintje gaan,
of een jagt, of rytuyg mogen houwen ;

Want die tot Aeteons hoofd-sieraad gebooren zyn, wor-
den nooyt hinder-paalen voor listige Vrouwen.

Immers hebje dat wel gezien aan onzen Dirk Baboen,
Die de offepluim noit ontging, wat huwelyk hy ook
kwam te doen.

M A R F O R I O.

Maar daarom wierde hy overal ook de Gewillige ge-
heten:

Want Acteon, dieze tot zyn onschuld droeg, wierd'er
van zyn honden om dood gebeten;

Maar hy pronkte daar mede, gelyk een Pinxter-bloem
met haar kermis gewaad.

Dus moet gy eens oordeelen of dit afbeeldzel ook na be-
hooren op hem slaat.

Hy leeft.

Het was Acteon leet, toen hy zyn hooren zag,
Waarom hy deerlyk van zyn honden is verslonden.

Maar gy tred met die pluim zoo moedig voor den dag,
Gewillige, of daar schaamt, nog schand in wierd ge-
vonden.

Onschuldig viel dien hals, dit droevig lot te beurt,
Maar gy, die 't weeren kunt; en egter u laat
kroonen,

ô Regte Acteon! gy verdient, wie 't mag verschoonen,
Dat uwe oned'le romp van honden wort ver-
scheurt.

P A S Q U Y N.

Maar 't is of we te eenemaal in Venus school geraakt
waren, ba sta daar af. En eens na een ander haven.

't Lust ons niet de overlede bastaart-kindertjes, die in
doosjes op 't Kerkhof leggen, op te graven.

Die plaag is overal zoo wel ter zee, als te land
En dewyl het nu zelfs de mode word, is het hoornen,
zoo weinig als de het hoeden dragen, schand.

Immers wat de landman zayt tragt hy wederte oogsten,
Wie de huwelyks akker bouwd, moet zig haar vrug-
ten getroosten.

Silencie,

Silentie , en Patiensi , is de beste genees-middel zey
Kornifisia ,

En ze zetten haar man een tulband op , daar twee
pluimen uit groeiden zonder weerga.

En die goejen slumper , heeft haar les zoo wel ont-
houwen ,

Dat hy zyn ongeval niet en voelt , hoe zeer het hem
ook schynt te berouwen.

Word 'er om zyn schande gelachen , hy doet als de
rest , en lagt mee.

M A R F O R I O .

Ha goet , zoo heb ik dan een bril voor hem , die komt
hier ter snee ,

Hy leeft.

Zoend Kornifisia haar man staag op de stoep ,
Om de argwaan , die elk van haar oneer heeft te
dooven?

Dat heeld haar geylheit niet : het openbaar geroep ,
Dat zy hem hoorens plant , doet ons zyn smart ge-
looven.

En hy gevoeltze best. Dog wat helpt kaars of bril ,
Daar een geduldige Uyl zyn leet niet zien en wil.

P A S Q U Y N .

Ja wel : dat 's gemaklyk. Die geen gevoel heeft , kan
zoo wel met zyn gat op een hekel , als op een
kuffe zitten.

Exaltatis Cornibus , zong Nout , wat valt daar veel
op te vitten.

Oranje in 't hart , zey den Boer , en hy stak een geele
wortel op zyn hoed.

't Is om 't even waarje me pronkt , als het maar je
zinlykheit voldoet.

Weetje wel wat Nostradamus zeyt. Wat is 'er ge-
meender als de Maan , en dat ligt regeert de
vrouwen.

M A R-

M A R F O R I O.

Zouwen daarom de meeste sneukelaars liever van haar,
als van de Jonge meysjes houwen.

Want ik hoor dagelyks klagten, dat 'er na het huw-
lyk nauw meer wort getragt,

Om dat de liefde tot de Echt door het Serrail, der ge-
huwde Wyven wort verkragt.

Onze Beatrix in 't wolve-nest, mag bly wesen dat haar
dogter Dribbelyn aan de man is.

Want hare Naburinne Phryne klaagt dat ze 'er met de
hare, niet half, zoo gelukkig aan is.

P A S Q U Y N.

En om wat reden.

M A R F O R I O.

ô! Om dat het hedendaags tog
al is verlooren gesluit.

Wilje toeluiseren? zoo zal je de waarom haast weten.

Hier komt het op uit:

Hy leeft.

Geen vryer heeft hier reuk, hoe elk hem nood, of roept
zey Phryne, moedig op haar dogters goelykheden:

Want hoe fraay dat ze zyn, en wel gemaakt van le-
den,

Daar wort 'er uit den hoop geen eenen nog gesnoept.

Maar waren ze zoo fray, van zeden, als van leden,

En was haar eerbaarheid zoo groot als haar sieraad,

Het zou geen werk zyn haar ten huwlyk te besteden.

Nu kykt 'er elk van af, en dat maakt Phryna kwaat.

P A S Q U Y N.

Een kelder met zuur bier, Marforio, moet je weten,
dat hedendaags wat gemeen is.

En dewyl diergelyke trage waar, alom wel te koop,
maar juist niet te leen is,

Zet men daar fok en lul by, op hoop van te schieten
in 't wit.

Mislukt

Mislukt het: en brand men zen gat, men moet lyden,
dat men op de blaaren zit.

M A R F O R I O.

Maar die schurste schapen, blaaten ondertuffchen het
meest, gelyk de klappyen met schelden, en ver-
wyten.

P A S Q U Y N.

Ja maar, hy, wiens dak van glasis, moet geen steenen
op zyn buurmans pannen smyten.

Want elke key die neervalt, is raak, en dringt'er doot
heen.

Trest ze den Agresseur niet doodelyk, zy quest ten
minsten een arm of een been.

Net even eens, gelyk als aan onse vernufte Dribbelyne
lest is gebleken,

Die, na dat ze als de Steedsse Juffers met haar vergifte
tong, en boosaardige pen had gesteken.

En dat, uit spyt, om dat haar den introitus by deselve
was verboden tot het salet,

Desse Missive, by reprefailje, des smorgens wierd toe-
gesonden op haar bed.

Daar dunkt me dat ik iets van gehoord heb: dus wilt
me dat eens mededeelen.

P A S Q U Y N.

Wel hoor: zoo het begin je behaagt, zal het eynde je
niet verveelen.

Hy Leest.

Als dart'le Dribbelyn voor haren man te groen,
De Vryers blyken laat, waarom 't haar is te doen;
En elk haar toont, hoe 't oog haar 's Moeder staat te
vrezzen.

Is fluks haar antwoord: wel wat is daar aan verbeurt?
Myn Moer heeft my nooyt van geselschap af ge-
scheurt.

Die mag wel wit zien, op wat wys het ook mag we-
zen.

Maax

Maar door al 't wit zien van dat ongebonden dier,
Krygt hare goeje man een hoofd gelyk een stier.

M A R F O R I O.

Wel zoo, met zulk een tweetandige Gaffel kan die
Minotarus zyn wyfs bespringers braaf afwee-
ren.

P A S Q U Y N.

Neen, die in het teyken van den Zodiak geconferteyt
staan, zullen daar niet ligt om schermutsfeeren.

Bon homme! zeggen de Fransjes, als ze een goê sul
zien, daar geen kwaad af is te vermoen.

Maar hoe of onze nieu ontpaarde Fop zoo bang ziet,
loert hy ook weer op een hoen?

M A R F O R I O.

Hy mogt dat ik niet zeggen durf. Dien ouwen draak,
doet niet als op de vrouwen blasfemerem.

Maar het best dat 'er af is, men weet de rede waarom
hy ze over al tragt te declineren.

P A S Q U Y N.

Ja maar, dat zyn de katten die de kaas eeten: of hoe
na is hy voor 't gescheurde goet vervaart.

M A R F O R I O.

Daar lees....

P A S Q U Y N, *leest.*

Fop wraakt de vrouwe sex als onnut hier op aard,
Hoe mag dat zoet geslagt dien ouden vrek zoo krenken,

Daar hy zyn Buffels vel nu afflyt ongepaart,
Het is uit spyt: om dat hy nooyt heeft kunnen....

M A R F O R I O.

Ha! ha! he: wel wat drolliger reden is dat, ik kan me
van lachen nau bedwingen.

Wel plag onze Theresa voor defen te zingen.

Ouwe Snyders stram van vingers,

Ouwe danssers slegte springers,

Cortifanen hoog bejaard,

Zyn geen bonde-keutel waard.

Ita domum Saturam venit hesperus ite Capelle.

Sa! pak je spillen op, ons dagwerk is gedaan.
Den avond komt, en wy moeten met de hanen slapen
gaan.

P A S Q U Y N.

La vallen de Gordyn, het spel is uyt zey Rabellies, en
hy ging na de andere waerelt.

M A R F O R I O.

Die hier in den drek zit en vroet, moet daar zoo wel heen
als die vergult zit, en bepeerelt.
Een knuppel in 't wilt, onder de hoenderen geworpen,
maakt onder de dieren somtyds een wonder geluyt;
En als je 't wel inziet, is het maar ydel gekakel, het een
oor in, en het ander weer

U Y T.

C H A N S O N N O U V E A U.

Pour un Soldat Wallon,

Op 't overgaan van Douay, en het Fort de Scarpe.

1. *Donnez ici, Sur la Victoire, De boire, Car tous
nous ennemis, Pour tenir paix: De Stad Douay, Ver-
laten: Le voi la leur gloire. Donnez ici, Sur la Victoire,
De boire, om dat Douay est prix.*

2. *A sa Buons, Sur la vaillance, De France, Die wy
weer heb verwon: Douay is ons, Sy kryg de bons, Wy sel
heur breng in decendance. A sa Buons, Sur la vaillance,
De France, Voor ons maar pardon.*

3. *O quel discort! Pour Albergotje, Die Sotje, Ny by
de Scarpe Fort, Met een ferlies: O Grand Lotis, Al die
Ollander die bespotje. O quel discort! Pour Albergotje,
Die Sotje, Nu by ferwonnen word.*

F I N.

By HENRIK BOSCH, is ook gedrukt en zijn
te bekomen

De duysenden der Arabische Nacht-vertellingen.

t Leven van Scharmoesjen.

Mey Min- en Herders- Zangen.

Vrolyk geselschap der negen Zang-Godinnen, met
Musijk, en sonder Musijk.

G. van Maters Kruys-Gefangen, met Musijk.

Jan Luykens Duytse Lier.

t Vermakelijk Buyten-Leven, of desingende en spee-
lende Boeren-Vreugt, met Musijk en sijne platen.

Het Nieuwe Amsterdamsche Minne-Beekjen, of het
Thee-geselschap der Haagse Jufferen.

De Advocaat op zijn Praat-stoel.

H. van de Burg Gefangen, met Musijk.

t Leven der Kameniers en Kantoorknegts.

Droom van Bocatius.

De Man in de Maan.

Nieuwe Vermaaklijkheden, waar uit men kan weten
wat naam een yder heeft, wat hy heeft gegeten of
gedronken &c.

Minnende Vyanden.

Paus Fluytjen of Heydens Banket, verhalende Loopjes
met Hoopjes, en Stukjes op Krukjes, voor Aapjes
en Knaapjes.

Apollo's Marsdrager, 2 deelen.

Zweers Boertige en Ernstige Minne-Zangen.

t Apen Leven.

Tirffis Minnewit, 4 deelen.

Vrolyke Zang-Godin.

Visvlied Gedichten.

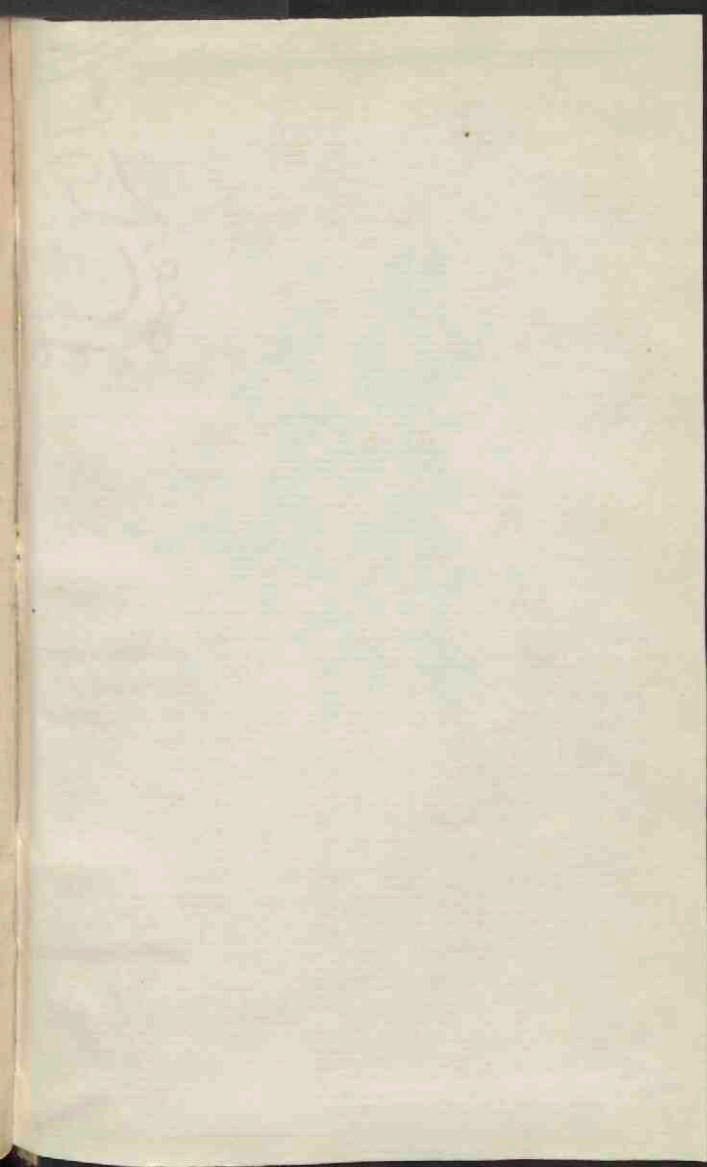
Spiegel der Vermaardste Courtisaan in haar Optoy en
Toestel, naar yders tijdt.

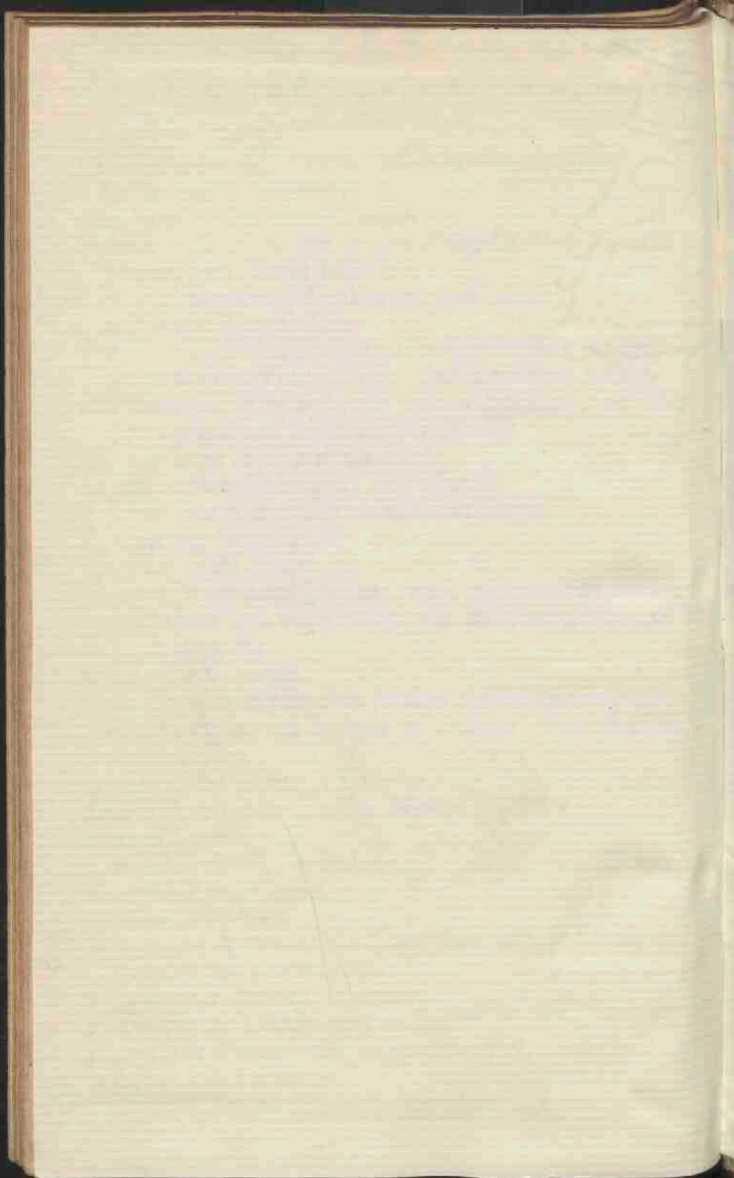
t Leven van Roselli, 2 deelen.

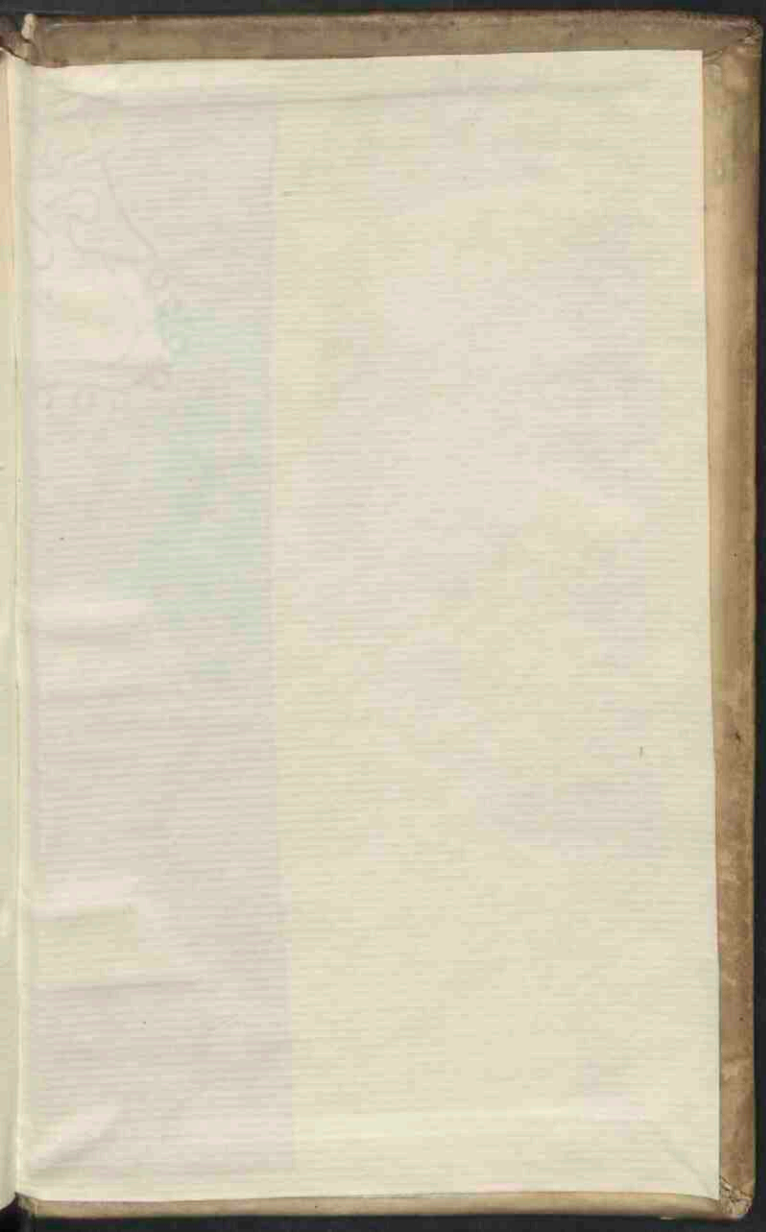
Lauw van de Koophandel en Gelt.

Natuurlijk Tooverboek of Speeltooneel.

t Leven van Salisbury.

VIII

K

17

17